

Tak do třetice: Trochu méně toho vycházelo, trochu méně se interpreti starali, aby nesešli z mysli. Zřejmě jim těch pár festivalů přes léto stačilo. Nicméně něco přeci jen dorazilo a já koukám, že máme nový rok a asi bych měl se zmínit o tom, co jsem poslouchal (a vysílal) v roce 2020. **Marien – 2020:** Už jsem to někde napsal – Víťa Troníček je Michalem Davidem českého folku. Vydal album hrající si na aktuální názvem a titulní skladbou v době, kdy už bylo jasné, co si o roku 2020 budeme myslet. A aby nezůstalo při jedné ozvěně, konkretizoval ten rok víceméně ve všech písních alba. Někde méně, jinde více zastřeně, nejvíce pak asi v písni *Propast*

– ta také kromě titulní patří k těm výraznějším z alba. (Pohled Romana Horkého na rok 2020 mě ale oslovil více.) Oblíbil jsem si ještě

Záložní plán

a

Kávu a lívance

, které ze zbytku desky vybočují svou dynamikou. Jinak na desce najdeme táhlé melodické skladby, pokukující po jisté pompéznosti (ovšem nedosažené, protože uváznouší v sentimentu) v hudbě i textech (mnoho slov, málo myšlenek), stejného tempa a témat. Vše je ale zvládnuto profesionálně bezchybně, jak z hlediska zákonitostí stavby melodie, tak i z hlediska hudebního provedení. Pěkná spotřební deska, když si omylem vložíte do přehrávače některou z předchozích desek Marienu, kde je také výhradním autorem Vít Troníček, nic nepoznáte. O něco níže píšu o „charakteristickém rozpoznávacím soundu“ – v tomto případě to ale není kladný znak.{desky 1663}

Huménečko – Kouřové signály: Jasnou inspirací Huménečka je domácí jižní Morava, rozpoznávacím znakem pak použití cimbálu. Kolekce

Kouřov

é signály

přináší celkem 12 písní, já jsem si oblíbil

Kolotoč

,

Svět se točí dál

,

SMS

a

Tulipán

. CD přináší na první poslech pohodovou, uklidňující muziku, při druhém poslechu pak najdete v mnoha skladbách ukryté napětí či jistou potlačovanou dynamiku. Nu, a o třetí poslech si už řeknete sami. Skupina zní plně a moderně, je jednou z těch, které naznačují probuzení a lepší budoucnost folku.{desky 1654}

Kožený hrdla – Kožený svět: Tuhle muziku rádi uslyšíme na koncertě, v hospodě na improvizovaném koncertě nebo u táboráku – přímočará, nekomplikovaná, někdy až jednoduchá, ale jdoucí bez oklik za svým cílem – potěšit (nenáročného) posluchače. Na desku se z toho podařilo přenést jen část, naopak se také přenesly některé interpretační nedostatky, které naživo zaniknou. Ale celkově je deska dobrou vizitkou kapely, a když ji někdy uvidíte na plakátech (až to zase půjde), řeknete si: Na to si zajdu. Uslyšíte muziku na pomezí country a trampské hudby, některé se silnými melodiemi či refrény, které si zapamatujete a budete si je pobrukovat, některé trochu bezradnější. Já si z alba pamatuji zejména

Kapelu

,

Dluhy 2020 – skupiny (část b)

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 31 Leden 2021 20:04

Frisco sen blues

,

Mlhu na horách

a

Strom života

.{desky 1655}